

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA

PROCES-VERBAL
PRIVIND
DEZBATEREA PUBLICĂ
DIN 18 IANUARIE 2007

La dezbateră publică desfășurată în data de 18 ianuarie 2007, în Sala de Consiliu a Primăriei Municipiului Timișoara, au participat directorul Direcției de Urbanism – dl. Sorin Ciurariu, șeful Serviciului dezvoltare Locală și Integrare Europeană – d-na Aurelia Junie, funcționari din cadrul Direcției de Urbanism, S.D.L.I.E., Biroului Relații Publice, reprezentanți ai Mitropoliei Banatului, consiliilor de cartier, asociațiilor de proprietari, mass-media locale, cetățeni. La dezbateră au participat circa 200 de persoane. Întâlnirea s-a desfășurat pe parcursul a 130 de minute, începând cu ora 15.

Ordinea de zi

1. Plan urbanistic de detaliu „Biserica Ortodoxă Română - Zona Tipografilor, Timișoara”
2. Proiect de hotărâre privind aprobarea Conceptului Integrat de Măsuri pentru Reabilitarea Prudentă și Revitalizarea Economică a Cartierelor Istorice din Timișoara

-
1. Plan urbanistic de detaliu „Biserica Ortodoxă Română - Zona Tipografilor, Timișoara”

Adrian Schiffbeck: „Bună ziua și bine v-am găsit la această dezbateră publică. Numele meu este Adrian Schiffbeck și lucrez la Biroul de Relații Publice. Astăzi avem două proiecte pe ordinea de zi – unul se referă la propunerea de aprobare a unui PUD privind construirea unei biserici ortodoxe în zona Tipografilor, iar celălalt este un proiect de HCL care se referă la reabilitarea clădirilor istorice și revitalizarea economică a cartierelor istorice din Timișoara. O să începem cu planul urbanistic, dar înainte o să vă prezint pe scurt cam care e regulamentul acestor dezbateri publice. Ne bucurăm că sunteți în număr atât de mare și sperăm să fim la fel de eficienți. Ideea este că vi se va prezenta pe scurt ce conține fiecare proiect, după care vom dialoga pe subiectele respective, să nu deviem prea mult de la subiect, astfel încât să putem trage și niște concluzii viabile asupra a ceea ce am discutat. Ulterior se va întocmi un proces-verbal, deci se înregistrează tot ce se discută, fiecare trebuie să se prezinte, iar toate opiniile care se consemnează sunt transmise consilierilor locali, care au competența de a decide asupra proiectelor. O să o rog pe colega mea Loredana Pălălău de la Direcția de Urbanism să vă prezinte primul proiect la care am făcut referire. Mulțumesc”.

Loredana Pălălău: „Bună ziua - este vorba de un PUD pentru analizarea posibilității amplasării unei biserici pentru noua parohie creată în zona Tipografilor. Terenul în discuție se află în cartierul Tipografilor, pe str. București, vizavi de Școala Generală 16 – amplasamentul a fost atribuit pentru construirea unei biserici încă din 1997. Până atunci, Biserica nu a avut posibilitatea să construiască, acum dâșii doresc să amplaseze această biserică, iar documentația s-a realizat pentru analizarea vecinătăților și a căilor de acces la biserică. Tocmai pt a se încadra în această zonă, axul longitudinal s-a amplasat pe direcția nord-vest, sud-est, paralel cu blocurile de locuințe, și s-a optat ca altarul să fie pe direcția sud-sud-est, soluție care a fost acceptată și de beneficiar – tocmai ca să se încadreze în acel patiu delimitat de blocurile de patru etaje vecine. Cam atât despre biserică – ea va avea o înălțime la turlă, care este cea mai înaltă, de 16,5 m, iar limita față de blocuri se constată și pe desfășurata care o aveți acolo, că nu ating blocurile. Dacă doriți să luați cuvântul, poftiți... Biserica se construiește pt tot cartierul Tipografilor, nu e numai pt cele două blocuri sau pt vecini”.

Ioan Lăzăroiu: „Locuiesc pe str. București 12, ap. 3. De la început vreau să spun că nu sunt împotriva construirii unei biserici în cartierul în care locuiesc – dar așa cum... vă mulțumesc. Așa cum am așteptat atâția ani pt crearea acestei parohii și atribuirea unui loc, cred că mai așteptăm jumătate de an până să obținem un loc adecvat construirii unei biserici. Și vreau să vă spun de ce nu e acel loc adecvat – suprafața nu va da posibilitatea construirii unei biserici reprezentative pt Biserică, atât pt Timișoara, cât și pt cartier. În zonă sunt posibilități mult mai mari – nu vrem să construim o catedrală, dar nici o biserică de dimensiunile unui sat din Timiș. O a doua problemă – faptul că, din experiența anilor anteriori, construirea unei biserici durează de la zece ani în sus. Dvs închipuiți-vă în mijlocul orașului un șantier care va dura zece ani, fiind afectată posibilitatea evacuării gunoiului menajer. Având în vedere șantierul – gropi, schele, utilaje. Vizavi este o școală generală, ai cărei copii se joacă la venire, la plecare, în acel loc. Care acum funcționează ca un loc de joacă. Desigur că nu presupunem sau nu mergem pe principiul drobului de sare. Dar dacă se va

întâmpla, cine va răspunde? Vreau să vă spun că distinsul preot numit în parohie cred că nu a avut o atitudine tocmai creștinească față de noi, adică cei implicați direct în vecinătate. De ce nu a intrat pe ușă, așa cum se prezintă în Biblie? De ce nu ați venit să discutați cu noi, să ne spuneți – vrem să facem următorul lucru, cum putem să ajungem la un consens, cu ce mă puteți ajuta? Părinte, în zonă sunt multe locuri mult mai mari și mai potrivite pentru o biserică. Concret, Cazarma de pe str. Oituz este dezafectată – acolo există o parcare a nimănui, poate că ne putem lupta și să ne adunăm forțele să obținem acel loc, putem construi o biserică pe măsura pretențiilor Timișoarei și a faimei dvs, părinte. Mulțumesc”.

Gabriela Matei: „Locuiesc exact într-unul din blocurile afectate – eu vă prezint aici un tabel cu sute de apartamente care nu sunt de acord pe acea locație, să fim bine înțeleși. Nu avem nimic împotriva bisericii, dar nu în acel loc. Sunt sute de bătrâni care au nevoie de liniște, de odihnă, nu de un șantier imens de câțiva ani. Dacă e nevoie îmi dau viața aici pt acea locație – să nu se miște nimic din acel loc. Mergem, luptăm pt construirea bisericii în alt loc – nu să ne afecteze pe noi, cetățenii de acolo. Suntem de acord că e necesar. Sunt sute de copii care ies de la școală, au nevoie de recreere, de liniște. Repet – luați-mi viața în acest moment, nu vă atingeți de acest parc! Ce recreere este? Unde se joacă copiii? Parcul este de 40 de ani acolo. Lăsați-i să trăiască în liniște și tihnă pe bătrâni, câte zile mai au de trăit. Suntem de acord să facem în altă locație, perfect de acord”.

Adrian Schiffbeck: „Mulțumim, și o să vă rugăm să ne păstrăm în limita decenței cu tonul pe care îl folosim, da? Cine mai dorește, poftiți”.

Ana Rîșcuțea: „Aparțin de Parohia zona Tipografilor. Cu acest prilej, eu și bătrânii din zonă ce n-au putut să fie prezenți aici mulțumim Mitropoliei Banatului care ne-a trimis în această parohie pe părintele Ion Dumitriu, care s-a făcut respectat de credincioși. Numai după ce am văzut schița de amplasare a bisericii, absolut necesară tuturor, mai ales bătrânilor, m-am convins că amplasamentul este bine ales și susțin acest proiect. Se va înălța o biserică ce va dăinui veacuri și se vor bucura generații. În locul unui teren de joacă pentru copii...”

Adrian Schiffbeck: ”Haideți să o lăsăm pe doamna să vorbească. Dacă nu faceți liniște...”

Gabriela Matei: „D-na nu este direct afectată. S-a pus problema să vorbim persoanele direct implicate”.

Ana Rîșcuțea: „În locul unui teren de joacă parțial distrus, de care beneficiază mai puțin copiii și mai mult câinii și pisicile din cartier, alcoolicii, indivizii dubioși, care sunt un pericol pt elevii Școlii. Vara, terenul se transformă în maidan plin de gunoaie. Vecinii nu se vor mai plânge de ce se petrece ziua și noaptea sub geamul lor. Suprafața clădirii bisericii este de doar 236 mp. Și până la 1.100 m, cât măsoară terenul dintre blocuri, rămâne spațiu verde. Cum îl cunosc pe părintele Ioan, care a amenajat paraclisul, curtea, și chiar și trotuarul, ar trebui să fie un exemplu pt noi, sunt convinsă că se va ocupa și de zona verde... Vă rog liniște, ca să termin. Distanța dintre blocuri este mai mare decât prevăd normele, astfel că lumina nu poate fi afectată decât acum, din cauza pomilor existenți. Ar trebui să știm, o biserică emană lumină. Referitor la zgomot, credincioșii care vor veni, clopotul, se pot rezolva. Arhitecții se vor îngriji de izolarea fonică, credincioșii sunt oameni civilizați, liniștiți, cu bun-simț, nu strigă, nu înjură, și s-ar putea să avem mai multă liniște decât în prezent. Dacă nu deranjează clopotele, ca la Dom și catedrală, nu văd un biet clopoțel că poate asurzi pe cineva. În concluzie, argumentele celor care se opun construirii bisericii pe un teren proprietatea statului și argumente cu tentă agresivă, difuzate prin diferite voci și sprijinite și de o parte a presei, le consider neîntemeiate și rău-voitoare. De ce unii oameni nu pot vedea în față o biserică?”

Adrian Schiffbeck: „Poftiți acolo la microfon, colegul meu o să vă ajute să dea drumul. Și revin cu rugămintea de a rămâne civilizați, fiindcă nu mai trebuie să amintesc în ce oraș trăim și n-aș vrea să ne facem de râs – să vorbim pe rând și să îl ascultăm pe fiecare ce părere are, da? Mulțumesc”.

Dinu Pavel: „Sunt proprietarul imobilului de P+1 amplasat la sud de amplasamentul bis. ortodoxe. Este complet neadecvată locația. Nu este reprezentativ pt o biserică. Biserica la est este la 11,5 m de blocul de la vest, la 16 m de blocul de la vest și clopotnița la 14 m de scara A a blocului din est. Față de imobilul meu, biserica, așa cum rezultă din planul urbanistic, este la 2,5 m. Înălțimea la cornișă depășește și la coamă casa mea. Mă gândesc că pe spațiul ăsta – nu trebuie să ne ascundem – este locul cel mai nimerit pt oamenii străzii, destui în zonă – nu văd cum e posibil. Suprafața de 462 mp a fost alocată Bisericii în 1997. Pe banii cui s-a construit un teren de joacă în anul 2000 acolo? Care este extrem de util pt școală. Copiii vin înainte, se

relaxează, se distrează, părinții îi așteaptă când ies, bunicii stau pe bancă. Nu vreau să acuz, dar gândiți-vă cum s-a construit biserica din Badea Cârțan. Acela e amplasament de biserică? E normal să forțăm nota așa pt că așa vrem noi? Sunt de acord să se construiască, dar pe o locație adecvată. Eu atât am vrut să spun și vreau să mai spun că sunt unul din cei mai afectați. Biserica va avea cel puțin 2,80 m subsolul de la pardoseală la plafon, plus fundația, e o casă construită în 1931. Asta am vrut să vă spun”.

DI. Marcu: „Locuiesc la nr. 18 pe str. București. Am studiat planul, văd că de fapt mai sunt și alte desene care n-au fost puse pe internet, dar n-are importanță. Ce e interesant și nimeni nu prea tratează, autorul a spus că sunt dotări, dar a omis să spună că sunt în pământ astea, sunt racorduri de canal, apă, gaz, electrice, deviere, știți cât costă problemele astea? Cine le plătește? Mai e o pubelă de gunoi, unde vom duce gunoiul? Biserica este o clădire unde se lucrează cu foc deschis, lumânări, biserica este o locație unde vin mulți oameni – o mașină de pompieri nu poate veni. Pe o parte e zonă verde, iar pe partea cealaltă trotuar. Deci o mașină de pompieri, care să stingă un eventual incendiu, nu există. Pompierii sunt riguroși: trebuie un aviz de principiu și autorizație de funcționare. Păi asta se dau pe date, pe calcule, nu pe vorbe, loc ocupat în biserică, suprafață umană, liberă, utilă – e o problemă. Locuri de parcare sunt vreo cinci – opt, trei ale clerului, două ale slujitorilor bisericii, și restul ale cetățenilor, care oricum blochează strada, că sâmbăta și duminica dacă vii cu mașina mai bine te duci cu ea sus. Spațiul este f. îngust, va ieși o biserică efectiv nereprezentativă din păcate, va dura mult construcția, pt că este f. scumpă – un an-doi până se eliberează amplasamentul. Rețelele termice de-abia la vară se pot muta, că acum lași nu știu câte blocuri fără căldură ca să nu... cu gazul la fel, deci sunt probleme. Acum... N-am ajuns la autorizație de construcție. Primul vorbitor a spus ceva interesant – pe locul Cazarmei de la Oituz, printr-un efort conjugat se poate obține un loc care să aibă toate utilitățile, îngrădit, se mai poate face o clădire în plus. Pt că povestea este că dacă ați avea curiozitatea să întrebați riveranii – locatarii sunt contra, 99%. Rolul PUD este dezbatere publică – dacă ăia sunt contra, ce dezbatere e aici? Că ăia sunt contra. Deci hai să abandonăm asta, nimeni nu are nimic cu biserica, să o facem”

Cornelia Demle: „Dvs v-ați referit la biserica noastră, și am dreptul și eu... Locuiesc pe Mocioni nr. 1, aparțin de parohia părintelui Ioan”

DI. Marcu: „Zona studiată, dacă vă uitați și dacă nu sunteți... e zona roșie”

Cornelia Demle: „Despre parcul din apropierea Școlii 16 putem spune că a fost curățat pompieristic. Am copilul la Școala 16, stau pe str. Mocioni. Nu mi se pare normal să aparțin de parohia zonei din Dacia, o mamă cu un copil, care să meargă atâta drum, dacă nu s-ar fi înființat parohia în zonă. Despre parcul pe care lumea îl apără, vreau să spun că, în calitate de părinte, a fost curățat pompieristic. A revenit la aspectul dinainte. Coșurile pline de gunoi plâng după o mână care să le golească – aseară am văzut acest fapt. Pot spune că e un parc mic, unde vin tinerii și beau, fumează, lasă mormane de gunoi. Parcul nu are gard protector, nici panou de avertizare amplasat la intrarea spațiului de joacă. Toate parcurile autorizate au panouri. Am găsit un parc nu cu mult mai mare care avea două panouri. Vă rog să mergeți în Aradului, vizavi de cimitir, pe str. Lăzărescu, care are două panouri – pe primul panou scrie „Parc întreținut de... interzis accesul cu câini”, pe cel de-al doilea panou scrie „Este interzisă utilizarea de către copiii mai mici de trei ani și mai mari de 14 ani...”, și un cuvânt cu bip, mie ca mamă mi-e jenă și îmi spune „citește-mi ce scrie”, eu ce pot să spun? Este interzisă utilizarea echipamentelor (...), mai scrie acolo”.

Adrian Schiffbeck: „Nu vă supărați că vă întrerup, o secundă. Am spus că discutăm pe subiectul în sine, nu vă supărați nici pe noi, nu putem sta toată ziua să discutăm despre lucruri care nu țin de planul urbanistic care îl avem azi în discuție. Deci o să vă rog să reveniți la subiect”.

Cornelia Demle: „Întrebarea mea este, eu când îmi las copilul în parc să se joace, am văzut țevi de gaz metan ieșind din pământ, borduri la înălțime f. mare, un parc trebuie să dețină un pat de nisip, toboganele nu au nisip la terminarea... E un parc dezafectat”.

Adrian Schiffbeck: „O să vă rog să faceți o adresă în scris către Serviciul Administrare Mediu Urban din primărie cu problemele astea. Acum discutăm pe acest PUD... Dacă se continuă așa, se intervine unul peste celălalt, o să fim nevoiți să întrerupem dezbateră”.

Cornelia Demle: „Îmi doresc un parc sigur pt copilul meu, nu există un nr. de telefon de la Poliție, de la Salvare...”

Aurelia Junie: „Doamnă dragă, dar nu e vorba de parc aici”.

Cornelia Demle: „Eu cum pot să...”

Adrian Schiffbeck: „Faceți, cu toate sesizările astea, puneți-le pe hârtie, mergeți la cam. 13, și faceți o sesizare direct către dl. primar, dacă vreți, bine? Vă rog frumos. Și lăsați-o și pe doamna care stă jos după care treceți în locul ei. Spuneți doamnă”.

Zoie Nicosevici: „Stimați auditori, sunt bătrână și nu știu să vorbesc, sunt amatoare. Mă cheamă Zoie Nicosevici, stau vizavi de parc, care e în fața mea. Domnule arhitect, atunci când se face un proiect pt o zonă cu atâtea blocuri, se fac spații verzi pt bătrâni sau copii. Credeți dvs că e posibil din atâtea locuri care s-au propus parohiei, chiar acolo trebuie să se facă? În general e o zonă de bătrâni, oare copiii nu au dreptul? Dvs dl arhitect, care sunteți veniți din Arad, dar cred că atunci când ți se oferă... în tot orașul acesta nu există? Sunt fiică de preot de 700 de ani – mă gândesc, e posibil? Dvs sunteți majoritari, dar nici unul nu locuiește... e f. ușor să vii să spui că să se facă acolo, dar mai sunt locuri, de ce nu? Și părinte, sunteți preot, iar dvs ar fi trebuit să veniți în case să întrebați cine este de acord și cine nu, mă închin în fața dvs., știu că ați mai făcut la Pădurea Verde, ați mai făcut biserici. Vă cramponați de locul acesta, și conștiința dvs știe, de ce? Atât am avut de spus. Să dea D-zeu ca dvs, arhitectul-șef al acestui oraș să decideți, că sunteți capabil, și vă rog să mă iertați, dar acesta e adevărul”.

Sorin Ciurariu: „Am să vă răspund f. scurt – pt că sunt trei lucruri care doresc să le știe toată lumea. Primul, mă bucur că pt prima oară de când sunt în Timișoara văd o dezbatere publică cu sala plină. Sunt timișorean născut, educat, crescut. Și am avut o experiență remarcabilă de un an și opt luni ca arhitect-șef la Arad. Din ce am urmărit noi pt acest proiect, am urmărit să se respecte legalitatea. Există o HCL care atribuie în această zonă o suprafață pentru construirea unei biserici. Prin toate demersurile care le-a întreprins până acum instituția arhitectului-șef și eu, am încercat să asigur transparența și profesionalismul cu care să tratez o astfel de situație. Și în acest sens, am avut o dezbatere în comisia tehnică, alcătuită din specialiști care nu fac parte din primărie, și care a dat un aviz favorabil acestei situații. Aviz la care am scris și eu ca profesionist, considerând că este în acest loc cea mai bună așezare și cea mai bună orientare”.

Ecaterina Ion: „Locuiesc în zonă, nu chiar în aceste blocuri – am să încerc să fiu mai concisă. Sunt pt susținerea ideii de a amplasa biserica acolo. Foarte... pt că nu avem alt amplasament. Știm că până la primul război mondial, Timișoara avea doar două-trei biserici ortodoxe, care de fapt erau sârbești. După Marea Unire s-a construit Catedrala mare din centru și cea din Mehala. Apoi, în timpul comuniștilor nu s-a mai construit nimic. Azi, majoritatea timișorenilor sunt ortodocși și au mare nevoie de biserici ortodoxe. Drept dovadă că în fiecare duminică, bisericile ortodoxe sunt pline la slujbă. În Tipografilor sunt 8.000 de credincioși ortodocși. Și în acele blocuri sunt tot ortodocși. M-aș adresa locatarilor din blocurile 12-14 și 18-20. Poate veți fi mai buni cu membrii familiilor, mai iubitori, poate și copiii vor fi mai educați – vom reface și locurile de joacă în curtea bisericii, cu bănci...”

Adrian Schiffbeck: „Deci o să vă rog din nou să respectăm regulamentul, că altfel – e ultima oară când mai spun lucrul acesta, o să fim nevoiți să întrerupem dezbateră. Deci vă rog să respectăm regulamentul și să vorbiți pe rând”.

Ecaterina Ion: „Avizul de principiu de la Pompieri deja există – locuri de parcare sunt – acolo sunt multe locuri, la biserică duminica nu vine lumea cu mașina, doar un invalid sau urgență utilizează parcare. În plus, pt că am intrat în UE, trebuie să construim biserici ortodoxe, să ne păstrăm identitatea spirituală română-ortodoxă în marea familie a europenilor”.

Felicia Mihalache: Locuiesc în zonă, pe str. Tapia – vreau să vă spun că sunt fericită că la 68 de ani am plăcerea să asist la o asemenea discuție, chiar dacă sunt și persoane în contradicție, nu are importanță – să putem vorbi despre construirea unei biserici în cartier. Am făcut oră de religie - pt că am această vârstă nu am prins decât doi ani, clasa I și a doua. De atunci am fost învățată... un moment doamnă, nu ați făcut probabil oră de religie. De atunci am fost învățată să spun că sunt în credința ortodoxă creștină. Am fost educată așa și în familie, așa am continuat să merg pe ascuns la bisericuțe izolate – nu era permis. Acum când ni se oferă această ocazie, când avem ca părinte pe părintele Ioan, consider că sunt o persoană extrem de fericită să pot vedea biserica, în care precis, și cei care... îl tutuiesc doar pe D-zeu care e deasupra, nu v-am tutuit, doamnă. D-zeu ne va ajuta, cu sau fără voia unora”.

Valentina Mitrache: „Îmi cer scuze pt emoții, n-am crezut că se poate ajunge aici ca să putem trăi liniștiți în casele noastre. Locuiesc în blocul 20, la etajul IV, chiar în fața clopotniței. Dacă dvs credeți că eu voi mai putea locui acolo vreodată – trebuie să mă mut. De o lună trăiesc un coșmar generat de ambițiile unei persoane care se presupune că reprezintă o instituție care în mod normal ar trebui să dorească liniștea și buna înțelegere între oameni. Mai întâi doresc să precizez că nu suntem în război în Biserica. Suntem, noi cei din imediata vecinătate, oameni liniștiți, onești, creștini. Dar în același timp și adepții liberei alegeri a credinței și a momentului când fiecare dorește să meargă la biserică. Construirea lăcașului în acest loc impropriu chiar pt el ne-ar obliga să ne părăsim casele. Pe lângă construcțiile care ne-ar lua și lumina și aerul, ne-ar lua liniștea – am fi obligați să trăim după programul bisericii, unde are loc slujba și dimineața și seara, înmormântări, nunți, botezuri. Într-un oraș european este permis ca la câțiva metri de locuințe să aibă loc înmormântări? Oare este moral, educativ, normal, ca niște copii care ies de la școală să dea nas în nas cu o înmormântare? Catedrala are spațiu în jurul ei, un parc, în spate, dar în față... este atât de aproape de blocuri? Va fi la 10 m de blocuri, dvs credeți că eu la et. IV, când aud clopotul, voi mai putea... trebuie să mă scol la șapte, la șase, la cinci...”

Adrian Schiffbeck: „Am înțeles doamnă, o să vă rog din nou, pe PUD dacă aveți propuneri de făcut, pe proiectul pe care îl propunem astăzi, că de aceea suntem aici”.

Valentina Mitrache: „Eu aș vrea să întreb Primăria dacă, în mod normal, într-o țară europeană, în aceste situații, când se fac construcții care afectează patru blocuri, și care au dat semnături că nu sunt de acord, se poate trece peste ei, numai că oameni din alte zone își doresc construcția bisericii acolo? Viața lor nu contează? Am intrat în Europa să plângem noapte de noapte? Va trebui să ne mutăm de acolo – eu cred că fiecare are dreptul...”

Adrian Schiffbeck: „Dl arhitect-șef Ciurariu dorește să vă mai dea câteva date tehnice. Pofțiți”

Sorin Ciurariu: „Cred că se fac câteva confuzii și aș dori să le precizez. Turla nu conține clopote, din câte cunosc eu arhitectură. Dacă există un sistem de clopote, nu se pune într-o turlă centrală. Dacă la asta v-ați referit, încerc să vă lămuresc. Al doilea lucru – dacă sunteți atenți la planul acesta urbanistic, el are în vedere relocarea pentru poziția locului de joacă, în așa fel încât să fie mai apropiat și mai intim. Al treilea lucru, care ne-a făcut să-l promovăm – și trebuie să înțelegeți că postura arhitectului-șef este cea a unui arbitru în societate și nu cea a unui factor decident cu putere totală, pt că atunci n-aș mai face parte dintr-un sistem administrativ. Atunci când ești față în față cu o problemă analizezi din pct de vedere profesional. Și repet, ca să fie clar pt toată lumea, cu documentațiile care le-am avut în față – răspunsul pe care îl dă acest PUD ne-a făcut să îl promovăm cu buna credință că el răspunde urbanistic cel mai bine situației cerute. De aceea, această dezbatere își are rolul ei. Eu nu arbitrez factorul social – și nu doresc să se înțeleagă că este punctul de vedere al cetățeanului Ciurariu. Dacă m-ați întrebat „ce ați face dvs în locul meu?”, aș da un răspuns scurt: da, eu aș fi de acord, dar nu cred că contează lucrul acesta. Ceea ce contează este că avem pt prima oară două elemente extraordinare – o coeziune socială în jurul unei biserici care poate fi sau poate nu fi, și asta e un semn de maturitate, și o dezbatere publică civilizată – iar eu o să iau măsurile care se cuvin ținând cont de aceste rezultate. Dar am ținut foarte mult să vă spun lucrurile astea, ca să știți exact care este rolul meu. Vă mulțumesc”.

Cristian Dumitra: „Sunt președintele asociației de proprietari București 12-14, cei direct afectați, mai mult sau mai puțin, de construirea bisericii. Văd că se disting două nuanțe: cei care nu îi interesează, că nu stau în vecinătate, și cei care locuiesc acolo și care sunt direct afectați. Am discutat cu locatarii, cu cele două blocuri, marea majoritate, și 90% nu sunt de acord. Trebuie să vină alții din alte zone, pe care nu îi afectează construcția, să ne dea nouă lecții și sfaturi. Asta este bisericesc? Nu mi se pare normal. Discuția este pt cei care îi afectează această construcție. Trebuie construită o biserică – mă repet și eu – dar nu în zona aia, asta este toată discuția. E o zonă aglomerată, e școală – a fost cineva acolo în zilele în care se circulă, când nu mai ai pe unde să mergi cu mașina? A fost cineva să vadă că nici mașina de gunoi nu mai poate intra și trebuie cărate tomberoanele? Interesează pe cineva de treaba asta? Nu, ei vor o biserică, și și-au pus în cap neapărat acolo, în acel loc. Sunt două lucruri clare: cei care sunt împotriva și stau acolo, și cei care dau sfaturi. Nu știu de ce, dacă vor, să o facă la dâșii în față, nu în zonă, nu e spațiu prielnic. Nu știu de ce cineva se cramponează de acest loc. Nu știu de ce e atât de interesant, cine are interesul și de ce? Iar stăm în spatele

bisericii să vedem cine se ascunde sau cine își dorește lucruri din astea... mă intrigă că dvs ca arhitect-șef dispuneți și susțineți această construcție. Trebuie analizat – locatarii de acolo vor în altă parte, și sunt sigur că sunt dispuși să contribuie. Apoi, preotul nu a discutat, nu a vorbit, și dacă discuta, tot acolo se ajungea, dar ce vreți mai multe argumente? Cei care nu îi interesează să o facă la ei, ia sa vedem, și-ar dori? Eu am un tabel cu semnături de la cele două blocuri. Putem continua la nesfârșit, argumente pro și contra – interesant e ce spun locatarii din zona aia. Și dacă nu sunt convinși ceilalți, să vină să vadă cât e de sufocat locul acela”.

Liana Ștefan: „Deocamdată locuiesc pe Titan 6, dar mă voi muta în zonă, pe București 14 – vreau să vă spun că d-na care se plângea înainte că nu va putea locui acolo, eu îi ofer apartamentul meu de pe Titan 6 și fac schimb de locuință cu dânsa ca să am două apartamente unul lângă altul, să pot fi aproape de copii și de biserică. Pt că soluția cu zona Oituz nu e realistă. Acest spațiu aparține Universității de Vest, a fost cumpărat prin licitație. La ședința de Senat din decembrie s-a hotărât ca acolo să se construiască un campus studentesc, iar studenții noștri au mare nevoie de cămine – sunt tineri și au nevoie, au nevoie și de biserică, numai că nu este loc acolo. Încă ceva, ca idee, să știți că înmormântările nu se fac la biserică, se fac în cimitir – la biserică au loc evenimente fericite, poate că nu strică să ne amintim din când în când. Deci eu fac schimb de locuință cu doamna, cu dragă inimă, mulțumesc”.

Ștefan Tudor: „Sunt soțul antevorbitorului, deci știți implicit că o susțin în propunerea schimbului de locuință. M-am gândit ce aș putea spune într-o astfel de situație. E o chestie complet ieșită din firesc, și există o analogie vizavi de liniștea evreilor care l-au preferat pe Barabas în locul mântuitorului. E o provocare profundă pt fiecare dintre noi, eu văd lucrurile simplu: la un moment dat o să mă întreb, oare ce am făcut eu pt Dumnezeu? Ca să Îi cer iertare și să mă asculte, să mă ajute, poate o să ajung și eu într-o astfel de situație – și atunci cred că mi-ar cădea greu să îmi aduc aminte că am spus nu venirii Lui lângă mine printr-o biserică. Este Casa Domnului. Iar cei care doresc să caute ceva în spatele unei biserici, eu sunt convins că îl vor găsi pe D-zeu acolo”.

Nicolae Pelea: „Vă rog să îmi dați voie să vorbesc scurt. Sunt mulți în sală cu părul argintiu, eu azi-măine împlinesc 73 de ani. Ce am văzut în sală, la unii domni și doamne, m-a cam întristat. Se caută motive pt împiedicarea construcției. Oare părintele care a fost numit a venit așa și s-a gândit să facă o biserică, sau a luat legătura cu cei îndreptățiți? Ca să construiești trebuie să ai proiect. Cel care întocmește acel proiect, acela respectă regulile prevăzute de lege, inclusiv a pazei contra incendiilor. Mă uitam la un domn care spunea că ce se va întâmpla cu adâncimea de la subsol – totul se face științific, că se va termina în 10 ani, rămâne de văzut. Poate D-zeu ne luminează mințile – sunt pensionar, nu mă dau banii afară din casă. Și probabil mă voi gândi cât o să adun ca să dau pt construcția Sfintei biserici. Pt că nu vreau să mă laud, dar știți ce scrie într-unul din psalmi? Că sunt nebuni cei ce adună averi pe pământ. Dincolo nu duc nimic. Mi-am îngropat un copil, soția, atât a vrut D-zeu să trăiască. În sicriu am pus câteva obiecte, în rest totul a rămas pe pământ. Dl. președinte al asociației – cu atâta înverșunare luptă împotriva construcției bisericii, de mi-a adus aminte de București cu Catedrala Neamului. V-am rugat, trebuie să fim înțelepți și să facem ce e necesar pt construcția bisericii. Elevii de la Școala Gen. 16 vor învăța la biserică mai mult – o să îi protejeze, față de droguri, față de cei care zic să acordăm minorităților drepturi. Spunea cineva că deranjează clopotul – d-na plângea, când va auzi clopotul, o sfătuiesc să își facă cruce și să spună o rugăciune. Am intrat în Europa, și eu, bătrânul umil, vă rog să facem așa încât europenii să aibă ce învăța de la noi. Sunt „n” programe comerciale la TV...”

Adrian Schiffbeck: „Mulțumim, suntem puțin limitați de timp, deci o să o mai rog pe doamna să vorbească, după care reprezentanții Bisericii, care și-au anunțat și ei intenția de a spune câteva cuvinte, și trecem la următorul subiect. Pofțiți, doamnă”.

Anastasia Jurănescu: „Nu am venit pregătită aici ca să iau cuvântul, nu să spun unuia sau altuia că are dreptate, dar atât de revoltată sunt de felul în care decurge ședința, mai ales că dvs ați auzit că nu s-a construit decât catedrala mică din Iosefin și cea mare. Unchiul meu a fost ministrul Cultelor, care a dat verdictul împreună cu regele. Iar biserica din Iosefin este construită de nepotul vărului meu, înmormântat acolo, de fiecare Sf. Ion se merge și se face slujbă la capul lui. Aflați că întâmplarea face ca fundația Dr. A. Imbroane să fie luat măsuri ca dvs să ajungeți aici și să vă certați. Fundația care s-a înființat...”

Adrian Schiffbeck: „Doamnă, aveți propuneri pt planul acesta, aveți întrebări? Dacă nu haideți să îi lăsăm și pe ceilalți”.

Anastasia Jurănescu: „În 1997, Fundația a pus bazele acestei cereri pt a se zidi o nouă biserică. Fundația Dr. A. Imbroane a primit aprobarea – nu am știut...”

Adrian Schiffbeck: „Haideți, doamnă, încheiați, spuneți ce aveți de spus”.

Anastasia Jurănescu: „Să termine doamnele”.

Paisie Lugojanu: „Dacă sunteți amabili...”

Adrian Schiffbeck: „Am să vă rog, cei care aveți de vorbit între dvs, vorbiți afară, haideți să fim puțin civilizați să facem liniște”.

Paisie Lugojanu: „Afecțiunile pot fi de multe feluri, să știți. Părintele nu are nici o vină. Dvs ați vorbit, dacă doriți să mă ascultați, puteți sta, dacă nu sunteți liberă să mergeți unde doriți. Ptă că, dacă ați înțeles de la dl arhitect-șef, toate formele legale sunt respectate – asta într-un stat de drept. Este cineva aici care a zis că îi va da o pădure celor care au nevoie de pomi...”

Adrian Schiffbeck: „Luăm o pauză de 15 min. Mulțumim (...) Dl. consilier local Pășcuță dorește să spună câteva cuvinte – vă rog”.

Adrian Pășcuță: „Am participat la multe dezbateri publice, nu cred că a fost vreuna mai agitată ca cea de azi – este surprinzător acest lucru, cu atât mai mult cu cât este vorba de o biserică, ridicată de cultul majoritar în Timișoara, 90%, știu că s-au ridicat biserici de către tot felul de confesiuni, în locuri poate mai puțin propice sau prielnice decât acesta, și scandalurile iscate în jurul acelor construcții au fost de o amploare mult mai mică. Acesta e un lucru surprinzător. Eu sunt ortodox și cred că este nevoie de o biserică ortodoxă în zona Tipografilor – nu stau acolo, dar am făcut Școala generală la Gen. 16 și cunosc destul de bine cartierul. Dacă este cea mai bună locație cea prezentată azi sau este o altă locație mai bună, nu știu, voi cere executivului să ne dea lămuriri – dacă își vor menține părerea și vor spune că cel mai bun loc este acesta, cred că trebuie să dăm curs propunerii. Și probabil că vom aproba construcția bisericii. Oricum, voi cere executivului explicații legate de posibilele alte locații, și voi lua legătura și cu reprezentanții Bisericii pt a vedea dacă acele locații sunt acceptabile sau nu. Mulțumesc”.

Aurel Popescu: „Bună ziua tuturor, sunt consilierul economic al Mitropoliei. Mă iertați, că și pe mine mă încearcă emoțiile – și pt noi, și pt Prea Sfințitul părinte episcop Paisie Lugojanu, episcopul vicar al Mitropoliei, care este de față, venim în fața dvs și vreau să nu vă surprindă pe nicidecum acest lucru, cu un mesaj din partea Înalt Prea Sfințitului părinte Mitropolit. Doamnele arhitect-șef, domnilor consilieri, domnilor arhitecți, doamnelor, toți cei care vă ocupați de acest proiect – în numele ÎPS vreau să vă adresez o rugămintă, de a analiza situația în care ne găsim cu o astfel de răspundere decât cea obișnuită, cu o spiritualitate, cu altceva decât acolo unde ne vom ruga să pornim în ceartă, în dezbinare, în ură și în vrajbă. Am fost martor și am călcat mai multe locuri unde se putea aproba construcția unei biserici în acea zonă. Sunt convins că mai există o posibilitate – și sunt convins că veți acorda această înțelegere Întâistătorului Mitropoliei Banatului, care face apel la toți la toate – să găsim această înțelegere, ca acolo unde ne vom ruga, să nu fie întinată acea palmă de pământ de ură, de ceartă, și să începem construcția bisericii dușmănuindu-ne. Trebuie înțeleși și cei care cu elan și cu credință doresc să înalțe Casa lui D-zeu lângă un păstor care a mai făcut două asemenea Case aici, unde își plâng durerea și suferința bolnavii – la Cardiologie și la V. Babeș. A câștigat prin concurs parohia nou-înființată Tipografilor. ÎPS, Prea Sfințitul, noi, centrul eparhial, credincioșii care sunt în jurul Sfinției Sale, pun nădejde ca acolo unde va fi înțelegere și bine se va zidi locaș Domnului și locaș de închinare. Nu ținem morțiș să fie aici, dacă nu se poate și nu găsim această înțelegere. Aceasta este rugămintea, acesta este mesajul care îl aduc din partea ÎPS. Și dacă este păstorul nostru și ținem cu toții la el, nu putem lupta unii împotriva altora. Și fac apel la dvs, la înțelegerea dvs, a domnului primar, a onoraților membri din CL, invitați-ne, putem găsi o altă soluție, ca să fie pace și să fie liniște, pt că nu facem orice construcție, facem o biserică. Și dacă suntem uniți, și D-zeu ne luminează pe toți să găsim calea cea mai bună – vă mulțumesc”.

Larisa Gavrilescu: „Mă ocup, ca reprezentant al parohiei, în colaborare cu Mitropolia, de aproximativ 1,8 ani pt găsirea unei locații adecvate. Nu cred că am multe de spus, pt că s-au epuizat majoritatea problemelor care trebuiau lămurite, dar într-un interval de 2 min am reușit să dialoghez cu 2 persoane, care erau cele mai inflamate, din partea reprezentanților celor două imobile – pe care îi înțeleg că sunt afectați și mă doare că nu s-a găsit altă variantă. M-am obligat să le pun la dispoziție întregul demers care s-a făcut de-a lungul acestui

timp pt a-i convinge că această variantă, legală, este un drept de folosință gratuită – intabulat ca atare în CF, și el din pct de vedere legal este rezultatul unei HCL care nu mai poate fi pusă în discuție. Puteam să valorificăm de mult acest drept. Nu l-am valorificat tocmai în considerarea faptului că sunt afectate aceste două blocuri și pt că ne-am dorit ca o biserică, o parohie de peste 8000 de credincioși ortodocși să se bucure de un spațiu mai potrivit și de o mărime adecvată. Din păcate nu a fost posibil. Vă rog să aveți în vedere că zona centrală dispune de f. puține terenuri – majoritatea celor libere au fost revendicate, sunt supuse regimului Legii 10, prin urmare dacă sunt supuse notificărilor, funcționarii, dl primar, nu au voie să mai supună unei dezbateri, unei afecțiuni publice un asemenea teren. Vreau să vă spun că nu mai există terenuri. Cine vrea să se convingă, îi stau la dispoziție, și îi explic cu înscrisuri, cu demersuri, că nu mai există terenuri. Deci domnii care locuiesc în apropiere, îmi pare f. rău că sunt afectați – în același timp m-aș bucura să stau acolo, într-un spațiu sacru. Mi-aș dori să aud un clopot la o anumită oră din zi, pt că el ne face racordarea la divinitate, și ne aduce o liniște aparentă, ci una interioară. Vârsta dumnealor este una - mai înaintată, mai aproape de o trecere la cele veșnice, ar trebui să se bucure de această prezență în zonă. Faptul că e în fața școlii ar trebui să fie o bucurie. În toate comunitățile, biserica și școala au fost față în față și au reprezentat factori de formare a personalității umane. Cred că bucuria este că un copil când se duce sau iese de la școală intră în biserică și nu stă într-un parc impropriu recreerii. Vă stau la dispoziție cu documente concrete – nu mai există altă variantă. Dacă acolo nu se va construi, altundeva nu se mai poate. Pe Popa Șapcă – am făcut memoriu către Min. Apărării – mi s-a răspuns absolut firesc, este al Min. Apărării, restul este al Campusului Universitar, deci nu se poate. Am discutat și cu decanul facultății de Arte Plastice. Și dânsul a spus că este afectat Campusului, studenții au o biserică, și nu intră în discuție o biserică parohială Nu facem distincția între o biserică parohială și o capelă militară, cum este cea din P-ța 700? Între o capelă de instituție, cum e cea din curtea SRI, sau biserica din badea Cârțan, afectată parohiei Fabric-Est? Faptul că este la limita parohiei și mai aproape de noi nu înseamnă că aparține bisericii noastre parohiale. Este vorba aici de un lucru clar – o biserică parohială. Vreți, dorim o biserică de parohie, unde sunt 8000 de credincioși? Mi-aș fi dorit să fie o biserică mare, frumoasă, am luptat, am avut dorința și a mea personală să fie o biserică potrivită pt dimensiune și pt oamenii de acolo dar nu s-a putut. E ultima variantă, la care dacă renunțați, renunțați la biserică și poate la D-zeu. Deci ce vreau să vă mai spun – am discutat cu doi dintre cei mai împătimiți oameni – nădăjduiesc că dânsii nu știu că noi am consumat toate variantele și aceasta este ultima, și eu nădăjduiesc că îi voi convinge. Mulțumesc”.

Adrian Schiffbeck: „Mulțumim și noi, acum având în vedere că și timpul nostru este limitat, pe de-o parte, că va mai fi un eveniment după această dezbatere în sala de consiliu, pe de altă parte, tot ce se mai dorește să se mai propună se poate face și în scris, am menționat lucrul acesta în mediatizarea dezbaterii – puteți face și în scris adrese către Primărie – Direcția de Urbanism, către Biroul nostru, Relații Publice, în care să vă exprimați punctele de vedere. Tot ce s-a discutat este menționat într-un proces-verbal, va ajunge la CL, iar dumnealor vor decide în cursul ședinței din această lună”.

Paisie Lugojanu: „Dacă suntem la finalul discuțiilor, aș dori, în calitate de episcop, și delegat al ÎPS Mitropolit Nicolae, să subliniez încă o dată ceea ce părintele-consilier a transmis. Și nu aș dori să judecăm doar din prisma ortodocșilor. Cred că dacă în 1989 s-a strigat în Timișoara, în Piața Operei «Cu noi este D-zeu!», și sângele celor care au murit mărturisind pe D-zeu ne-a dat nouă azi posibilitatea de a fi aici și de a discuta, fiecare având posibilitatea de a-și exprima liber opinia. Deci vreau să vă transmit delicatetea și purtarea de grijă a ÎPS Mitropolit Nicolae, de a nu deranja pe nimeni, nici pe cei care doresc, nici pe cei care pt moment sunt împotrivi. Este normal să avem păreri diferite. Dar am auzit pe cei care spun că nu sunt de acord că e acolo, fiindcă îi deranjează. Suntem 90% ortodocși, spunea dl consilier, nu asta este important – în toată Timișoara și în tot pământul Banatului sunt etnii diferite, confesiuni diferite și am trăit în liniște și bună pace veacuri și secole întregi. Trebuie să avem înțelegere și dragoste unii față de ceilalți și la construcția bisericii să pornim cu toții de la ideea că suntem creștini. Ori, fiecare dintre noi, catolici, ortodocși, bapțiști, orice confesiune creștină care există aici are obligația de a-și ridica un locaș de cult pt serviciile divine înălțate lui D-zeu. ÎPS nu dorește a deranja pe nimeni – poate că cei care sunt pt moment împotrivi vor înțelege că dacă Hristos a venit din iubire pt toți, din aceeași iubire s-a jertfit. Dacă eu aș fi în situația de a locui într-un bloc, iar lângă să se facă o biserică, aș fi pt ridicarea ei. Pt moment se simt deranjați – voi face

apel la membrii consiliului parohial, la părintele paroh și la toți cei care sunt implicați și doresc biserica, să dialogheze constant și continuu cu ei. Sunt de o anumită vârstă și trebuie respectați. Spunea o doamnă, făcea apel la conștiința domnului arhitect-șef. Nici eu nu vreau să fac apel la faptul că spațiul și terenul sunt constituite legal. Din punct de vedere legal, sunt respectate obligațiile care ne revin nouă, și trăim într-un stat de drept, în care legea trebuie să fie respectată. Dar legea, dacă deranjează pe unii dintre noi, noi ca și creștini trebuie să avem înțelegere. Nu trebuie să sărim la scandal – trebuie să avem înțelegere față de ei. Dacă dumneaei făcea apel la conștiința d-lui arhitect, care i-a dat un răspuns clar – având în vedere faptul că legea este respectată, eu aș face apel la conștiința fiecăruia dintre noi, și mai ales a aceluia care sunt implicați de drept în blocurile respective, să își consulte conștiința vizavi de relația personală cu D-zeu, dacă merită sau nu un efort sau o jertfă din partea lor. Nu doresc a mai prelungi acest cuvânt – le mulțumim oficialităților, care nu au făcut decât să respecte legea, și din câte am înțeles de 1,8 ani se caută spațiul. E normal și firesc să nu existe terenuri, pt că Timișoara este un oraș occidental de mult, civilizația, economia se dezvoltă rapid, și este normal să ne mulțumim cu acest spațiu. Celor care erau de acord, dar obiectau că ne trebuie o biserică reprezentativă, le-aș aduce aminte cu smerenie și cu dragoste că în primele veacuri creștine creștinii mărturisitori ai lui Hristos - și nu erau decât creștini, nu ortodocși sau altă confesiune - au trăit sub pământ, în catacombele din Roma. Și pt că nu se face distincția între o biserică, o capelă și o biserică parohială, să luăm aminte că biserica parohială este de mărime mică, și deservește pe credincioșii care vin să se roage. Deci să avem îngăduință și să le cerem cu dragoste adevărată nu pt noi, nu pt persoanele noastre, nu pt persoana părintelui care s-a întâmplat ca el să fie paroh acolo, să le cerem îngăduință și dacă se poate puțină dragoste creștinească. Vă mulțumesc – nu aș vrea să supăr pe nimeni – bunica mea, străbunica a trăit 97 de ani, și până la 92 de ani a mers în băț la biserică. D-zeu să ne ajute pe toți”.

Zoie Nicosevici: „Ni s-a promis nouă celor din zonă că ni se va da un loc, și unei bătrâne care se muncește ca să găsească un locaș unde se depun după moarte morții, un locaș lângă statuia Tipografilor, unde e stația. Dacă se va vota, acolo se va zidi o biserică. Acolo era un loc, s-a făcut complet altceva. N-am vorbit cu nimeni, decât cu oamenii care au spus. Eu mă rog la D-zeu cum crede de cuviință – dacă e să se zidească, să se zidească. Eu sunt f. bolnavă cu inima. Părinții și Prea Sfințitul a fost consilier la prima înființare a Mitropoliei. Dar dacă dvs credeți majoritatea că trebuie să se facă, să se zidească. Eu pt dumnealui acolo mă duc. Când simt nevoia, să nu fie nimeni acolo, doar eu și conștiința mea. Am 85 de ani și vă mulțumesc foarte frumos”.

.....

2. Proiect de hotărâre privind aprobarea Conceptului Integrat de Măsuri pentru Reabilitarea Prudentă și Revitalizarea Economică a Cartierelor Istorice din Timișoara

Adrian Schiffbeck: „Da, mulțumim și noi. Trecem la al doilea proiect de hotărâre, care se referă la revitalizarea cartierelor istorice. O să o rog pe colega mea, doamna Aurelia Junie, să vi-l prezinte pe scurt. Mai avem alături de noi puțină lume în sală – majoritatea au fost direct interesați de primul proiect, dar o să vi-l prezentăm și pe acesta – văd niște reprezentanți ai consiliului de cartier din Iosefin aici . D-na Junie, vă rog”.

Aurelia Junie: „Este vorba de un alt tip de proiect, care prevede o strategie de dezvoltare urbană a unei zone centrale din Timișoara, însoțită de un concept de măsuri integrate. Am încerc să fiu cât de scurt posibilă, dar și cât de clară, dacă va fi posibil. Aveți fotografiile din Timișoara, ale zonelor istorice. Unele sunt reabilite, altele în paragină, sau altele folosite greșit. Proiectul s-a făcut pt că era nevoie de proiecte durabile, care să fie capabile să asigure o revitalizare integrată a cartierelor – pt că stă la baza creării unor premise pt realizarea acestor proiecte, în principal atragerii de fonduri. Conceptul de măsuri este o descriere a principalelor măsuri a fi luate în următorii 5 ani, o prezentare diferențiată a măsurilor, o prioritizare. Este o diferențiere a măsurilor pe trei domenii - calitatea clădirilor, economic, cultură-turism și social. Funcția este delimitarea spațială, zonele de acțiune prioritare, concentrarea mijloacelor financiare și coordonarea proiectului, dar și informarea cetățenilor privind proiectele municipalității referitoare la zonele în care locuiesc. Apoi este o bază pt contractarea de fonduri. Cum s-a elaborat? La bază a stat contractul de finanțare

încheiat între Primărie și GTZ – grant de 2, 2 milioane euro, în cadrul căruia se derulează asistență tehnică prin experți germani pt implementarea de proiecte de reabilitare. Conceptul e unul dintre punctele prevăzute, nu este singurul. Proiectul, adică rezultatul - materialul care va fi înaintat CL - este rezultatul unei munci parteneriale între ONG, instituții de cult și cultură, federații, administrație locală, cu ajutorul expertizei germanilor. Aici aveți o descriere a procesului de lucru – au fost colectate ideile de proiect și necesarul de lucrări, ideile au fost discutate cu reprezentanții soc. civile, Ordinul Arhitecților a fost parte a acestui proces, dar și ONG, CCIAT, asociațiile de locatari, FALT – precum și alți specialiști. Ideile de proiect ale organizațiilor și actorilor soc. civile au fost colectate și ele, s-a făcut o evaluare a tuturor ideilor de proiect existente, și s-a făcut o listă de proiecte evaluate cu criterii f. clare, care au vizat domeniile afectate de măsuri – adică o măsură importantă din pct de vedere al fondului, cât și al regenerării economice, social, cultural sau turistic, evident că era o măsură prioritară, decât una care se adresa unui grup mai restrâns de cetățeni. Alt criteriu a fost măsura în care proiectul putea fi finanțat. Apoi, populația afectată – în ce măsură proiectul afecta populația din vecinătate, sau întreg orașul, sau o zonă întinsă. Urmare a măsurilor, a evaluării lor, s-a întocmit o hartă teritorială pt a delimita zonele prioritare, principalele cartiere istorice - Cetate, Fabric și Iosefin. Dar grupa de lucru nu a suprapus zonele pe care se derulează proiectul strict pe arealul de protecție de arhitectură, ci a extins acest areal după conformarea cu criteriile. În afară de cele trei zone, există proiecte dispartate pe o zonă largă, dar care afectează zona istorică. Bega traversează sau influențează toată zona centrală a Tim. Și cel puțin două dintre zonele istorice – Fabric și Iosefin. Cetate se întinde de asemenea până la Bega, la Catedrală. Bega, cel puțin o parte din traseu, trebuia inclusă în proiect, pt că altfel nu era posibilă reabilitarea corectă. Zonele prioritare au fost judecate fiecare în conformitate cu caracteristicile proprii. Sunt diferențe mari între Cetate și Traian ca probleme. Cetate este o zonă istorică veche, a fost zona centrală a orașului de la începutul istoriei orașului. Construirea a fost diferită calitativ, față de Fabric, o zonă muncitorească. Calitatea clădirilor a fost diferită. Cetate a fost reprezentativă – chiar puținele reabilitări s-au făcut în Cetate, clădirile din celelalte zone sunt mult mai degradate. Cetate a fost mai atractivă și datorită spațiului urban, economic vorbind. În prezent, ca populație, structura este complet diferită. Ca și condiții sociale, Cetate este o zonă cu potențial de cofinanțare, cu o situație socială a locuitorilor preferențială – Iosefin în situație medie, Traian este cea mai săracă și zona cu probleme sociale datorate în principal unei anumite minorități, care s-a locat acolo. Făcând analiza, am constatat și că pct de vedere din care trebuie abordată politica de revitalizare a zonelor sunt diferite. Cetate nu are nevoie de măsuri grele privind regenerarea economică a vieții acolo, nu are nevoie de măsuri sociale mari – există populație săracă în zona centrală, și are un venit mediu redus, dar comparativ cu celelalte zone, e situația mai bună. Revitalizarea zonei centrale se poate baza pe o dezvoltare a turismului, economică, durabilă. Principalele măsuri care se vor lua prevăd dezvoltarea turismului, reducerea traficului și realizarea conceptului privind rezolvarea parcărilor, punerea în valoare a spațiilor publice, accentuarea funcției de centru de interes social, menținerea funcției locative a imobilelor. Au existat idei ciudate, cu care noi și experții nu am fost de acord – se spunea că se poate schimba populația, aducerea unei populații bogate – toate procesele de regenerare a orașului se fac pt cetățenii lui și în slujba celor care lucrează pe zone mici sau mari. Nu în ultimul rând, am spus creșterea capacității concurențiale, comparativ cu zonele limitrofe – marile centre comerciale, care, locat în apropierea zonei Cetate, reprezintă un mare pericol pt micile buticuri, care sunt spații ale marilor brand-uri peste tot în lume. Apropierea zonelor comerciale mari care pot permite alt nivel de confort, alt tip de confort, este un adevărat pericol pt aceste centre comerciale mici existente aici. Acesta este conturul zonei centrale – în N este Parcul Botanic, în S este Parcul Poporului, precum și Parcul din spatele Catedralei. Dar și zona Capitol – în E se întinde până la blocuri, în V zidurile vechii Cetăți. Aici am inclus măsurile. Sunt în principal măsuri din trei categorii mari – patrimoniul arhitectural, dezvoltarea economică și turism social și cultural. În prima categorie, sunt măsuri de reabilitare a clădirilor, care privesc reabilitarea spațiilor publice, a infrastructurii tehnico-edilitare, dezvoltarea unui trafic altfel, eliminarea traficului auto și înlocuirea lui cu trafic pietonal, biciclete, identificarea și rezolvarea problemei parcărilor. Dezvoltarea economiei – s-au urmărit măsuri care să re-funcționalizeze în spații comerciale anumite spații ale clădirilor, dar și măsuri care prevăd trainingul populației pt dezvoltarea de activități economice. Măsurile privind dezvoltarea turismului vizează proiecte de management turistic – infrastructură – semnalizarea clădirilor, anunțarea monumentelor –

semnele de circulație inclusiv, precum și organizarea de evenimente culturale. În Iosefin, accentul a fost pus pe regenerarea urbană, măsuri de înviore a vieții sociale în cartier. Principalele domenii au fost patrimoniul, e normal, îmbunătățirea condițiilor de locuit – faptul că sunt zone cu indice de locuitor f. ridicat pe mp. Iosefin e considerată preferențială locativ. Deci, atunci când am vorbit de asta, ne-am focalizat pe spațiile publice – micile piațete; chiar dacă au avut parte de lucrări de reabilitare, nu a fost revitalizare, sunt pustii ca spații. De-a lungul Begăi sunt multe spații verzi, dar cu regim închis. O axă rutieră majoră care trebuie reabilitată e str. Văcărescu, dar și spațiile din jurul Begăi. Sunt menționate zonele care trebuie reabilite, pornind de la principiul de la Cetate. La economie, rezolvarea piețelor comerciale - piața Văcărescu; nu putem juridic să acționăm mai repede acolo, dar și măsuri de încurajare a spiritului antreprenorial al locatarilor. Am prevăzut cursuri pt formarea de manageri de proprietate. Dl Olariu care este în sală cred că o să vă poată explica mai bine – e unul din aspectele de care depinde formarea coeziunii sociale. Cultură - turism-social – învățământul e activ în Iosefin, cel școlar și preșcolar. Noi am spus că ar fi necesare așezămintele sociale și revitalizarea fostelor săli de cinema. Cartierul Fabric este cel în care focusul trebuie pus pe măsurile sociale – aici tot ce se va face va trebui să aibă în spate gândul îmbunătățirii condițiilor de viață. Dacă măsurile de reabilitare urbană nu vor fi susținute de locuitori, nu vor avea succes. Va trebui creată acea cultură civică în rândul locuitorilor. Aceasta se poate face mult mai bine prin măsuri cultural-sociale decât coercitive. Calitatea condițiilor de locuit, îmbunătățirea echilibrului social, menținerea diversității cartierului. Din nou deschiderea către Bega și valorificarea spațiilor publice. Acum am să vă vorbesc puțin despre zona extinsă – zonele nu pot fi izolate – în partea centrală sunt mici areale a căror reabilitare influențează reabilitarea. Proiectele despre care vă vorbeam prevăd reabilitarea podurilor, pt că transferul dintr-o parte în alta a orașului poate fi făcut doar astfel – reabilitarea uzinei de apă, a stației de epurare. Pe Take Ionescu este un triunghi interesant, pe care vrem să îl menținem. La locuințe ne-am extins spre Bălcescu, Elisabetin mai poate rezista, celelalte zone sunt la capătul rezistenței fizice. Dezvoltarea unei zone rezidențiale aproape de zona Traian – uitată într-o zonă urbană, și arată prost – dezv. str. Pestalozzi. Economic – sunt două obiective mari – cultură-turism, obiective sociale, sportive. CSS nr. 1 este discutabil dacă este turistic, sportiv sau istoric, sau de memorie a identității orașului. Proiectul a fost făcut în parteneriat, discutat public cu Direcția de Cultură și Ordinul Arhitecților, după audierea publică restrânsă cu specialiștii, modificările coerente au fost incluse în concept. Va fi proiectul supus discuției consilierilor în comisii. După aprobare, va urma cererea de finanțare pt accesarea fondurilor structurale, noi am zis februarie-martie, dar probabil se va întinde mai mult, nu este încă programul-cadru. Cererile vor fi înaintate spre aprobare UE și Comisiei Europene. Dacă există nelămuriri...”

Ileana Silveanu: „Nu vom ridica vocile ca să ne imaginăm că suntem la piață. Vă vorbesc în calitate de autor de carte. Mă interesează o clădire din Cetate, vizavi de Continental. A fost și penitenciar civil. Între 1948-1952 au fost cazați deținuți politici. În partea din spate, au fost personalități marcante – știu pt că eu însumi am fost cazată acolo. Au fost personalități ucise în incinta penitenciarului. Se pare că o personalitate beneficiară de multă finanțare dorește să dărâme această clădire și să o transforme în hotel. Ținând cont de ce ați spus, dezvoltarea turismului, revitalizarea unui aspect de muzeu, particularități de zidire, ferestre mici, gratii. Doar una din clădirile foste ale securității mai poate fi vizitată, iar jos păstrează urmele fostelor celule. Regret că clădirea de la nr. 38 – arestul 1, cea mai dură locație, a trecut în mâinile unor romi care au distrus total această semnificație. Ori, ținând cont că fosta orânduire comunistă criminală a inițiat acea stare de duplicare a omului – insist să acordați acestei clădiri parte din vechea ei funcționalitate”.

Aurelia Junie: „Sper că nu aia de penitenciar, aia n-aș vrea să fie”.

Ileana Silveanu: „Nu, nu”.

Aurelia Junie: „Să încerc să vă răspund: clădirea este în aria de protecție monumentală, nu poate fi vorba de demolare. Ne grăbim un pic, sunt 100 de oameni afară, care așteaptă să intre. Aș vrea să țineți legătura cu noi, pt că documentele pe care dvs le dețineți sunt foarte valoroase și noi le căutăm. Deci colegii mei de la CRUT – Biroul de Reabilitare Urbană sunt aici, vă rog sau veniți la mine, sau la Birou. Zona centrală o prevedem să intre într-un circuit turistic, intenționăm să punem plăcuțe, cu fiecare poveste a clădirilor. Îmi cer scuze, mă grăbesc. N-o să vă pot da f. multe detalii despre proiecte – fiecare proiect va trebui să aibă un proiect de arhitectură detaliat. Peste tot în lume, se consideră că clădirile istorice aparțin istoriei unei țări și a

unui continent. Există măsuri prin care parterele clădirilor istorice se deschid publicului. Curțile interioare, spațiile interioare de la parter se transformă în spații publice - în vest, e un lucru încurajat de administrațiile publice locale. Noi nu putem face asta, că ne interzice legea, dar vom încerca să facem asta prin intermediul finanțărilor - deschiderea unor pasaje fără să împietăm confortul locatarilor”.

Victor Oprețescu: „Sunt președintele consiliului de cartier din Iosefin – am asistat cu plăcere la cele descrise de dvs – dacă în acest proiect și la partea cultural – educativ - sportivă, ați putea lua în considerare bazele sportive de pe malul Begăi”.

Aurelia Junie: „Am vorbit pe scurt de deschiderea acestor spații sportive publicului, exact la acele zone mă refeream , sunt zone închise, trebuie să fie accesibile pt locuitori, dar și zona verde de vizavi am avut-o în vedere”.

Victor Oprețescu: „Am înțeles. Noi avem o clădire destul de veche, în care eu când eram copil am fost și am învățat să înot, baza USODA”.

Aurelia Junie: „Despre asta vi-am spus că nu știu dacă poate fi numit monument de arhitectură, monument... despre bazinul acesta, noi vrem să îl păstrăm, acum îmi spune și colegul meu, există o intenție a Inspectoratului Școlar să dezvolte o bază sportivă mai mare”.

Victor Oprețescu: „Ne gândeam să facem un parc mai mare, să concurăm Aradul, însă nu știu dacă vom reuși... cu o pasarelă între malul stâng al Begăi și USODA, care e pe partea dreaptă. Mulțumesc”.

DI. Tath: „Dacă îmi permiteți o sugestie, nu doresc decât să fie scoase în evidență aceste monumente – după cum știm, legea a fost votată acum doi ani, anul trecut au intrat în vigoare normele metodologice de aplicare a legii de protecție a monumentelor istorice, trebuie să le evidențiem. În Timișoara nu se regăsește, cred că cu asta trebuie să începem”.

Aurelia Junie: „Eu nu cred asta, și am să vă explic de ce. Am citit și eu, sunt pline ziarele de sfaturi. Ca să scoți în evidență ceva, trebuie mai întâi să ai ce să scoți în evidență. Majoritatea clădirilor sunt într-o stare jalnică. Primul lucru este reabilitarea cât de cât a clădirilor, apoi obligatoriu inscripționarea. Cu plăcuță, fără plăcuță, ele sunt protejate prin lege națională – dar într-adevăr vizual anunțul îl face plăcuța”.

Nicu Vlad: „Și la poduri, doamna...”

Aurelia Junie: „Am spus, da (...) Ungureanu e cuprinsă, și dacă e vorba de clădirea demolată, Ungureanu 17, aia e prioritate zero. Și dacă nu vom primi nici un fond, va începe din ce avem disponibil. Clădirile istorice sunt cele mai vechi de 1940 – sunt 14.500 de clădiri. Aici am prevăzut o zonă mult mai restrânsă, costul total al măsurilor pe care noi le-am prevăzut este undeva la 200 de milioane de euro. Nu consider că e un plan valabil unul nelimitat spațial și temporal. Acela nu va putea fi urmărit. De aceea ne-am limitat la cinci ani la cea mai optimistă valoare, din surse bugetare, credite în condiții avantajoase, programe europene. Unele sunt asigurate, unele preconizate, dar sperăm că cetățenii care au posibilitatea financiară, să prindă gustul reabilitării clădirilor istorice – sunt cetățeni care își permit și nu o fac. Am negociat, suntem în stadiu avansat, sunt gândite parțial social, fiindcă sunt unele grant-uri. Pt asta am și apelat la experții germani – reabilitare nu s-a făcut în România de zeci de ani. La Sibiu, este o clădire f. valoroasă, unde s-a făcut o reabilitare defectuoasă, s-a făcut de către experți români și clădirea este în pericol de colaps, din cauza... dacă trăia înainte, degradată, acum este în stare de auto-demolare. (...) 3 August intră, dar parțial, până la podul de pe Bega, ca zonă. Da. De fapt până acolo e 3 August, că de acolo e Revoluției. Și Parcul Poporului. Uitați-vă pe pagina web, acolo sunt hărțile, dacă vreți să vedeți care e delimitarea. Mulțumesc frumos”.

Șef Birou Relații Publice
Adrian Bragea

Întocmit,
Adrian Schiffbeck